

Επιμνημόσυνη δέηση για τους Ευεργέτες της Εκκλησίας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Κατόπιν εισηγήσεως της Διοικούσας Επιτροπής της Εκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της [Εκκλησίας της Ελλάδος](#), κατά την Συνεδρία της 11ης Μαρτίου 2025, αποφάσισε την ετήσια τέλεση Επιμνημόσυνης Δέησης εις μνήμην απάντων των δωρητών και εν γένει ευεργετών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Η πρώτη Επιμνημόσυνη Δέηση τελέσθηκε κατά την Θεία Λειτουργία της Κυριακής 11 Ιανουαρίου 2026, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αθηνών, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης **κ. Εφραίμ**, Προέδρου της ΔΕ της ΕΚΥΟ, και συνιερουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος **κ. Χρυσοστόμου**, Αντιπροέδρου της ΔΙΣ, ως εκπροσώπου Αυτής, και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Επιδαύρου **κ. Νικοδήμου**, Γενικού Διευθυντού της

ΕΚΥΟ, ο οποίος και ομίλησε.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος, μεταξύ άλλων, τόνισε: «Σήμερα τιμούμε τους κεκοιμημένους ευεργέτες της Εκκλησίας μας. Εκείνους που έλαβαν από τον Χριστό το χάρισμα της ευεργεσίας και το αποδέχθηκαν με την παρουσία τους στο Σώμα της Εκκλησίας, η Οποία πάντοτε τιμά τους ευεργέτες του Αμπελώνα Της και τους μνημονεύει σε κάθε Θεία Λειτουργία. Η Εκκλησία της Ελλάδος καθιέρωσε με Συνοδική Της Απόφαση να τελείται επιμνημόσυνη δέηση για όλους τους κεκοιμημένους, γνωστούς και αφανείς δωρητές και ευεργέτες Της. Όλοι έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: προσέφεραν χωρίς αυτοπροβολή. Με διακριτικότητα, με μυστικότητα ευαγγελική ή και πλήρη ανωνυμία. Θα σεβαστούμε αυτήν την επιλογή, να παραμείνουν αφανείς ευεργέτες της στρατευομένης Εκκλησίας μας, παρόλο που τώρα είναι θεοφάντορες θριαμβευτές της δόξας του Κυρίου μας.

Όμως είναι πνευματικά ασφαλές και ωφέλιμο να μνημονεύσουμε ιδιαίτερα τους αγίους Πατέρες και τις αγίες Μητέρες των Ιερών Μονών, τις Αδελφότητες εκείνων των Μοναστηριών μας που υπήρξαν μεγάλοι ευεργέτες και δωρητές της Εκκλησίας μας. Αφιέρωσαν όλο τους το είναι στην Εκκλησία και με την επιλογή του μοναχικού βίου κλείδωσαν έξω από την ζωή τους το κοσμικό φρόνημα και αγωνίστηκαν για να κρατήσουν έξω από τον νου τους κάθε λογισμό αυτοδικαίωσης και κάθε ματαιόδοξη σκέψη. Γι' αυτό η αναφορά μας στην μεγάλη ευεργεσία τους, την γενναία δωρεά των κόπων τους προς την Εκκλησία μας είναι διπλά ασφαλισμένη πνευματικά, εδώ και τώρα στον Ιερό Χρόνο της Θείας Λειτουργίας».

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης

